

om, at Obedelseskabet hidtil kun har taget $\frac{1}{2}$ Procent af Syllabs Hede under sin Virksomhed, og om det er tilstrækkeligt til at løse en Opgave, hvortil vi ved Jernbanernes Anlæg allerede have bundet os. Med det Samme vil jeg ogsaa med min ringe Stemme forstærke det ærede Hlertals Opfordring til Regjeringen om direkte at fremme Træplantningerne i Sylland, baade paa Hederne og der, hvor Regjeringen hidtil udelukkende har haft Sagen i sin Haand, nemlig Klitterne. Jeg har udtalt mig tidligere derom, og jeg skal henvisse dertil, idet jeg beder den ærede Minister om at tage Sagen under sin velvilligste Beskyttelse.

Sindenburg: Til de Bemærkninger, som det ærede Udvalg har gjort under Nr. 5, ønsker jeg at knytte et Par Ordaleser. Jeg tror ligesom Udvalget, at Statskassens Interesse ikke er bleven tilstrækkelig varetaget ved den Bortforpacting af Østersøfiskeriet, som sidste Gang fandt Sted. Man brugte da den Fremgangsmaade, som man i Almindelighed benytter, naar Statskassen bortauktionerer Noget. Der bliver da nemlig først afholdt en Auktion; men efterat denne er afholdt, slutter man Kontrakt underhaanden, naar der derved opnaaes et noget høiere Bud, end der opnaaedes ved Auktionen. Tilfældende er en saadan Fremgangsmaade ganske vist fuldstændig i Statskassens Interesse. Man kan henvisse til, at man ved den offentlige Auktion kun kunde opnaae og den Sum, medens det er lykkedes senere at opnaa en høiere Sum, og hvorfor skulde man da ikke gribe den Fordel, der saaledes frembyd sig for Statskassen? Saavidt jeg skjønner indeholder unidlerlid en saadan Fremgangsmaade en Ubillighed imod de Forskjellige, som maatte være Lysthavende; idet den Entelte, med hvem der senere bliver kontraheret, kan siges at være bleven foretrukken, da det jo er uvist, om ikke andre Lysthavende, naar de vare bleve bekendte med denne Ordning, vilde have budt lige saa Meget, i hvilket Tilfælde en saadan Fremgangsmaade aldrig kan siges at være i Statskassens velforstaede Interesse. Det er mig bekendt, at der findes forskjellige Personer, som have taget den Beslutning, at de slet ikke ville være Lysthavende eller Bydende ved Statens Auktioner, fordi de — sige de — ikke ville have den Uleilighed, som er forbunden med at reise til Auktionsstedet, og dog muligvis, selv om de blive Østbydende ved Auktionen, se den Fordel, de have ventet sig, gaa tabt. Dette bliver især fremtrædende ved en saadan Auktion som den, der dengang fandt Sted paa selve Stedet; jeg veed ikke, hvor det var, men det var i alt Fald paa et eller andet Sted ved Limfjorden. Der var forskjellige Lysthavende, som reiste derhen; men da der senere blev sluttet Kontrakt underhaanden med Kjøbenhavns Fiskeriflesfab, var deres hele Rejse frem og tilbage aldeles forgæves. Derfor

en Fremgangsmaade som den, der da blev brugt, i og for sig var naturlig, vilde det være besynderligt, om den ikke ogsaa undertiden blev benyttet af Private ved Salget af deres Eiendomme; men det sker meget sjældent, at en privat Mand, som vil sælge en Eiendom, finder det at være i sin Interesse først at prøve en Auktion og derefter sælger underhaanden. I de Tilfælde, hvor noget Saadant sker, gøres Beregningen i Almindelighed saaledes op, at man senere sælger underhaanden, fordi man derved sparer den betydelige Afgift ved Auktionen. Dette er det væsentligste Motiv for den Private, naar han først prøver en Auktion og dernæst sælger underhaanden; men dette Motiv falder bort for Statskassen, som selv oppebærer Auktionsafgøret. Jeg tror at turde sige, at det, dersom Auktionerne heri Landet ikke vare belastede med nogen Afgift, vilde høre til de uhyrte Tilfælde, at man først prøvede en Auktion og bagefter solgte underhaanden. Det kan nu ganske vist siges, at Auktioner ere underkastede nogen Tilfældighed, saaledes, at det Bud, som opnaaes ved en Auktion, ikke kan siges at være tilfredsstillende; men der er en anden Maade, imod hvilken jeg ikke tror, der kan indvendes Noget, og det er den, ikke at modtage noget Bud, som gøres ved Auktionen, men senere at forsøge en ny Auktion, hvor alle Lysthavende kunne faae Leilighed til at optræde. Paa denne Maade tror jeg ganske sikkert, at der vilde opnaaes større Fordel for Statskassen end ved den nuværende Fremgangsmaade, og jeg tror derfor, at den Fremgangsmaade, jeg saaledes har tilladt mig at give Anvisning paa, ogsaa forsaavidt vil være at foretrække, som det derved vil blive aldeles umuligt for Nogen at have den Mistanke, at der skulde gøre sig nogenjohelst Forbindelse gjældende ved Dispositionen over det Akti, hvorom Taler er. Jeg skal altsaa, idet jeg slutter mig til Udvalgets Opfordring, præcisere denne saaledes for mit Vedkommende, at der gives de paagjældende Lysthavende Sikkerhed for, at det høieste Bud ved Auktionen vil blive afgjørende, og at der ikke kommer Østerbud efter Auktionen. Jeg er overbevist om, at dette vil være i Statskassens Interesse, og efter de Erfaringer, man har haft ved den sidste Auktion, tror jeg, at Regjeringen ikke vil handle i Statskassens Interesse ved at forbeholde sig at sælge underhaanden, efterat Auktion har fundet Sted. En saadan Fremgangsmaade vil utvivlsomt føre til, at Mange, som ellers vilde være Lysthavende, ganske ville holde sig borte fra Auktionen.

P. G. Olsen: Jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af Forslagene under Nr. 2 og 3. Den ærede Ordfører bemærkede, at her dreiede det sig mere om et Princip end om, at Sagen var af finantsiel Betydning, og dette indrømmer jeg gjerne. Den ærede Ordfører bemærkede, at Principet jo var dette, at,